

ቅንብተ ሶፎንያስ

Zephaniah

ትንቢተ ሰፎንያስ

ምዕራፍ 1።.....	3
ምዕራፍ 2።.....	4
ምዕራፍ 3።.....	5

ትንቢተ ሶፎንያስ (Zephaniah)

ምዕራፍ 1።

1፤ በይሁዳ ንጉሥ በአሞጽ ልጅ በኢዮሲያስ ዘመን ወደ ሕዝቅያስ ልጅ ወደ አማርያ ልጅ ወደ ጎዶልያስ ልጅ ወደ ኩሲ ልጅ ወደ ሶፎንያስ የመጣ የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው።

2፤ ነገርን ሁሉ ከምድር ፊት ፈጽሜ አጠፋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።

3፤ ሰውንና እንስሳን አጠፋለሁ፤ የሰማይን ወፎችና የባሕርን ዓሣዎች ማሰናከያንም ከኃጢአተኞች ጋር አጠፋለሁ፤ ሰውንም ከምድር ፊት እቆርጣለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።

4፤ እጄንም በይሁዳ ላይ በኢየሩሳሌምም በሚኖሩት ሁሉ ላይ እዘረጋለሁ፤ ከዚህም ስፍራ የበአልን ቅሬታና የጣዖታቱን ካህናት ስም አጠፋለሁ፤

5፤ በሰገነትም ላይ ለሰማይ ሠራዊት የሚሰግዱትን፤ በእግዚአብሔርና በንጉሣቸው በሚልኩም ምለው የሚሰግዱትን፤

6፤ እግዚአብሔርንም ከመከተል የተመለሱትን፤ እግዚአብሔርንም ያልፈለጉትንና ያልጠየቁትን አጠፋለሁ።

7፤ የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና፤ እግዚአብሔር መሥዋዕትን እዘጋጅቶአልና፤ የጠራቸውንም ቀድሶአልና በጌታ በእግዚአብሔር ፊት ዝም በሉ።

8፤ በእግዚአብሔርም መሥዋዕት ቀን አለቆችንና የንጉሥን ልጆች እንግዳ ልብስ የሚለብሱትንም ሁሉ እቀጣለሁ።

9፤ በዚያም ቀን በመድረኩ ላይ የሚዘልሉትን፤ የጌታቸውን ቤት ዓመፀንና ሸንገላን የሚሞሉትን እቀጣለሁ።

10፤ በዚያ ቀን፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ከዓሣው በር የጨኸት ድምፅ፤ ከከተማውም በሁለተኛው ክፍል ውካታ፤ ከኮረብቶቹም ታላቅ ሽብር ይሆናል።

11፤ እናንተ በመክቴሽ የምኖሩ ሆይ፤ የከነዓን ሕዝብ ሁሉ ጠፍተዋልና፤ ብርም የተሸከሙ ሁሉ ተቆርጠዋልና አልቅሱ።

12፤ በዚያም ዘመን ኢየሩሳሌምን በመብራት እመረምራለሁ፤ በአተላቸውም ላይ የሚቀመጡትን፤ በልባቸውም። እግዚአብሔር መልካምን አያደርግም፤ ክፉም አያደርግም የሚሉትን ሰዎች እቀጣለሁ።

13፤ ብልጥግናቸውም ለምርኮ ይሆናል፤ ቤቶቻቸውም ይፈረሳሉ፤ ቤቶችንም ይሠራሉ፤ ነገር ግን አይቀመጡባቸውም፤ ወይንንም ይተክላሉ፤ የወይን ጠጁን ግን አይጠጡም።

14፤ ታላቁ የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአል፤ የእግዚአብሔር ቀን ድምፅ ቀርቦአል እጅግም ፈጥኖአል፤ ኃያሉም በዚያ በመራራ ልቅሶ ይጮኻል።

15፤ ያ ቀን የመዓት ቀን የመከራና የጭንቀት ቀን፤ የመፍረስና የመጥፋት ቀን፤ የጨለማና የጭጋጋ ቀን፤ የደመናና የድቅድቅ ጨለማ ቀን።

16፤ በተመሸጉ ከተሞችና በረዘሙ ግንቦች ላይ የመለከትና የሰልፍ ጩኸት ቀን ነው።

17፤ በእግዚአብሔርም ላይ ኃጢአት ሠርተዋልና እንደ ዕውር እስኪሄዱ ድረስ ሰዎችን አስጨንቃለሁ፤ ደማቸውም እንደ ትቢያ፣ ሥጋቸውም እንደ ጉድፍ ይፈስሳል።

18፤ በእግዚአብሔርም ቍጣ ቀን ብራቸውና ወርቃቸው ሊያድናቸው አይችልም፤ እርሱም በምድር የሚኖሩትን ሁሉ ፈጥኖ ይጨርሳቸዋልና ምድር ሁሉ በቅንዓቱ እሳት ትበላለች።

ምዕራፍ 2።

1፤2፤ እናንተ እፍረት የሌላችሁ ሕዝብ ሆይ፥ ትእዛዝ ሳይወጣ፥ ቀኑም እንደ ገለባ ሳያልፍ፥ የእግዚአብሔርም ቍጣ ትኩሳት ሳይመጣባችሁ፥ የእግዚአብሔርም ቍጣ ቀን ሳይደርስባችሁ ተሰብስቡ፥ ተከማቹም።

3፤ እናንተ ፍርዱን የጠበቃችሁ የምድር ትሑታን ሁሉ፥ እግዚአብሔርን ፈልጉ፤ ጽድቅንም ፈልጉ፥ ትሕትናንም ፈልጉ፤ ምናልባት በእግዚአብሔር ቍጣ ቀን ትሰወሩ ይሆናል።

4፤ ጋዛ ትበረበራለች፥ አስቀሎናም ባድማ ትሆናለች፤ አዘጠንንም በቀትር ወደ ውጭ ያሳድዱአታል፥ አቃሮንም ትነቀላለች።

5፤ በባሕር ዳር ለሚኖሩ ለከሊታውያን ሕዝብ ወዮላቸው! የፍልስጥኤማውያን ምድር ከነዓን ሆይ፥ የእግዚአብሔር ቃል በአንተ ላይ ነው፥ የሚቀመጥብህም ሰው እንዳይኖር አጠፋሃለሁ።

6፤ ቀርጤስም የእረኞች መኖሪያና የመንጎች በረት ይሆናል።

7፤ የባሕሩም ዳር ለይሁዳ ቤት ቅሬታ ይሆናል፥ በዚያም ይሰማራሉ፤ አምላካቸው እግዚአብሔር ይጎብኛቸዋልና፥ ምርኮአቸውንም ይመልሳልና በአስቀሎና ቤቶች ውስጥ ማታ ይተኛሉ።

8፤ በሕዝቤም ላይ ያላገጡባትን፥ በድንበራቸውም ላይ እየታበዩ የተናገሩባትን የሞግብን ማላገጥና የአሞንን ልጆች ስድብ ስምቻለሁ።

9፤ ስለዚህ የአስራኤል አምላክ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እኔ ሕያው ነኝና በእርግጥ ሞግብ እንደ ሰዶም፥ የአሞንም ልጆች እንደ ገሞራ፥ የሳማ ስፍራና የጨው ጉድጓድ ለዘላለምም ምድረ በዳ ሆነው ይኖራሉ፤ የሕዝቤም ቅሬታ ይበዘብዛቸዋል፥ ከወገኔም የተረፉት ይወርሱአቸዋል።

10፤ በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ አላግጠዋልና፥ እየታበዩም ተናግረዋልና ይህ ስለ ትዕቢታቸው ያገኛቸዋል።

11፤ እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ የተፈራ ይሆናል፥ የምድርንም አማልክት ሁሉ ያከሳቸዋል፤ በአሕዛብም ደሴቶች ሁሉ ላይ የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ በስፍራቸው ሆነው ለእርሱ ይሰግዳሉ።

12፤ እናንተም ኢትዮጵያውያን ደግሞ፥ በሰይፌ ትገደላላችሁ።

13፤ እርሱም በሰሜን ላይ እጁን ይዘረጋል፥ አሦርንም ያጠፋል፤ ነዌንም ባድማ፥ እንደ በረሃም ደረቅ ያደርጋታል።

14፤ መንጎችም የምድርም አራዊት ሁሉ በውስጥ ይመሰጋሉ፤ ይብራና ጃርት በዓምዶች መካከል ያድራሉ፤ ድምፃቸው በመስኮቶች ይጮኻል፤ የዝግግም እንጨት ሥራ ይገለጣልና በመድረኮች ላይ ጥፋት ይሆናል።

15፤ ተዘልላ የተቀመጠች፤ በልብዋም። እኔ ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ የለም ያለች ደስተኛይቱ ከተማ ይህች ናት፤ አራዊት የሚመስጉባት ባድማ እንዴት ሆነች! በእርስዋ በኩል የሚያልፈው ሁሉ እጁን እያወዘዘ ያፍቀጫል።

ምዕራፍ 3።

1፤ ለዓመፀኛይቱና ለረከሰች ለአስጨናቂይቱም ከተማ ወዮላት!

2፤ ድምፅን አልሰማችም፤ ተግሣጽንም አልተቀበለችም፤ በእግዚአብሔርም አልታመነችም፤ ወደ አምላክዋም አልቀረበችም።

3፤ በውስጥዋ ያሉ አለቆችዋ እንደሚያገሡ አንበሶች ናቸው፤ ፈራጆችዋም እስከ ነገ ድረስ ምንም እንደማያስቀሩ እንደ ማታ ተከላዎች ናቸው።

4፤ ነቢያቶችዋ ቅጫታዎችና ተንኩላኞች ሰዎች ናቸው፤ ካህናቶችዋም መቅደሱን አርከሰዋል፤ በሕግም ላይ ግፍ ሠርተዋል።

5፤ እግዚአብሔር በውስጥዋ ጻድቅ ነው፤ ከፋትን አያደርግም፤ ፍርዱን በየማለዳው ወደ ብርሃን ያወጣል፤ ሳያወጣውም አይቀርም፤ ዓመፀኛው ግን እፍረትን አያውቅም።

6፤ አሕዛብን አጥፍቻለሁ፤ ግንቦቻቸው ሁሉ ፈርሰዋል፤ መንገዳቸውን ማንም እንዳያልፍባት ምድረ በዳ አድርጌአለሁ፤ ከተሞቻቸውም ማንም እንዳይኖርባቸው፤ አንድስ እንኳ እንዳይቀመጥባቸው ፈርሰዋል።

7፤ እኔም- ይፈሩኛል፤ ተግሣጽንም ይቀበላሉ፤ ካዘዘኋትም ሁሉ ከዓይንዋ ምንም አይጠፋም ብዬ ነበር፤ እነርሱ ግን በማለዳ ተነሥተው ድርጊታቸውን ሁሉ አረከሱ።

8፤ መዓቴንና የቀጣዬን ትኩሳት ሁሉ አፈስሰባቸው ዘንድ ፍርዴ አሕዛብን ለመሰብሰብ፤ መንግሥታትንም ለማከማቸት ነውና፤ ምድርም ሁሉ በቅንዓቴ እሳት ትበላለችና ስለዚህ ለመበዘበዝ እስከምነሣበት ቀን ድረስ ጠብቄኝ፤ ይላል እግዚአብሔር።

9፤ በዚያን ጊዜም አሕዛብ ሁሉ አንድ ሆነው እግዚአብሔርን ያገለግሉት ዘንድ ስሙን እንዲጠሩ ንጹሐን ልሳን እመልስላቸዋለሁ።

10፤ ከኢትዮጵያ ወንዞች ማዶ የሚማልዱኝ፤ የተበተኑት ሴቶች ልጆቼ፤ ቀኑርባኔን ያመጡልኛል።

11፤ በዚያን ጊዜ እየታበዩ የሚጩኩትን ከመካከልሽ አወጣለሁና፤ አንቺም በቅዱስ ተራራዬ ዳግመኛ አትኩሪምና በዚያ ቀን በእኔ ላይ ተላልፈሽ በሠራሽው ሥራ ሁሉ አትፍሪም።

12፤ በመካከልሽም የዋህና ትሑት ሕዝብን አስቀራለሁ፤ በእግዚአብሔርም ስም ይታመናሉ።

13፤ የእስራኤል ቅሬታ ኃጢአትን አይሠሩም፤ ሐሰትንም አይናገሩም፤ በአፋቸውም ውስጥ ተንኩላኛ ምላስ አይገኝም፤ እነርሱም ይሰማራሉ፤ ይመሰገማል፤ የሚያስፈራቸውም የለም።

14፤ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ ዘምሪ፤ እስራኤል ሆይ፤ እልል በል፤ የኢየሩሳሌም ልጅ ሆይ፤ በፍጹም ልብሽ ሐሣት አድርጌ ደስም ይበልሽ።

15፤ እግዚአብሔር ፍርድሽን አስወግዶአል፤ ጠላትሽንም ጥሎአል፤ የእስራኤል ንጉሥ እግዚአብሔር በመካከልሽ አለ፤ ከእንግዲህም ወዲህ ከፋ ነገርን አታዩም።

16፤ በዚያን ቀን ለኢየሩሳሌም። ጽዮን ሆይ፣ አትፍሪ፣ እጆቻችንም አይዛሉ።

17፤ አምላክሽ እግዚአብሔር በመካከልሽ ታዳጊ ኃያል ነው፤ በደስታ በአንቺ ደስ ይለዋል፣ በፍቅሩም ያርፋል፣ በእልልታም በአንቺ ደስ ይለዋል ይባላል።

18፤ ከጉባኤው ርቀው የሚያዝኑትን፣ ከአንቺም የሆኑትን እሰበስባለሁ፤ ስድብ እንደ ሸክም ከብደባቸው ነበር።

19፤ በዚያ ዘመን እነሆ፣ ባሰጨነቁሽ ሁሉ ላይ አደርግባቸዋለሁ፤ አንካሳይቱንም አድናለሁ፣ የተጣለችውንም እሰበስባታለሁ፤ ባፈሩባትም ምድር ሁሉ ላይ ለምስጋናና ለክብር ስም አደርጋቸዋለሁ።

20፤ በዚያ ዘመን አስገባችኋለሁ፣ በዚያም ዘመን እሰበስባችኋለሁ፤ ምርኮአችሁንም በዓይናችሁ ፊት በመለስሁ ጊዜ በምድር አሕዛብ ሁሉ መካከል ለክብር ስምና ለምስጋና አደርጋችኋለሁ፣ ይላል እግዚአብሔር።